

зды-тѣ, и не турѣхъ пѣрста ми въ раны-тѣ, и не турѣхъ рѣжж-тѣ ми въ прободенны-тѣ Му ребра.“ Въ осмый день подирь това, сирѣчь: такожде въ день воскресный, всичкы-тѣ ученицы были събраны наедно; съ нихъ былъ и Ѳома. Врата-та такожде были затворены. Веднага Исусъ Христосъ прѣдстанѣлъ прѣдъ нихъ и казалъ: „Миръ вамъ!“ Послѣ, като ся обѣрижѣлъ камъ Ѳомѣ, казалъ: „приблизѣ пѣрста ти и виждѣ рѣцѣ-тѣ Ми; приблизи рѣжж-тѣ ти и турѣхъ въ ребра-та Ми. Сега не оставай въ невѣрїе, но вѣрвай!“ Ѳома воскликнѣлъ: „Господь мой и Богъ мой!“ — Исусъ Христосъ казалъ: „ты повѣрва, зачтото Мя видѣ, но блажены оныя, които вѣрватъ, безъ да видятъ съ очи-тѣ си.“

ГЛАВА ХСѢІІ.

Исусъ Христосъ ся являва на ученицы-тѣ на
Тиверїадско-то море.

Като ся минѣлъ праздниѣа-тѣ на Пасхѣ-тѣ, единадесѣть-тѣ Апостолы ся възвѣрижѣли изъ Іерусалимъ въ Галилеѣ. Тукъ веднажъ Симонъ Петрѣ, Ѳома, Наѣананѣлъ, два-та сынове Заведеоуы, Іаковъ и Іоаннѣ и другы още два учениѣа Исусовы ся събрали наедно. Симонъ Петрѣ имъ казалъ: „азъ отивамъ да ловѣхъ рыбѣ.“ — „Да идемъ и ный съ тебе,“ казали другы-тѣ. Тѣ сѣднѣли въ ладѣхъ и отишли на ловитѣхъ, но цѣлъ ношѣ ничто не уловили.

Кога настанѣло утро, Исусъ Христосъ ся явилъ при брѣга, но ученицы-тѣ не Го познали. „Дѣца!“ казалъ имъ Господь, „имате ли нѣчто за ѣденіе?“ Ученицы-тѣ отговорили, че нѣматъ ничто, зачтото цѣлъ ношѣ ничто не могли да уловятъ. Тогава казалъ Спаситель: „хвѣрлете мрѣжѣ-тѣ отъ десѣхъ-тѣ странѣхъ на ладѣхъ-тѣ и ще уловите.“ Тѣи испѣлняли повелѣніе-то на Господа и отъ множество рыбѣ, что ся уловила, не могли да истеглятъ мрѣжи-тѣ. Тогава возлюбленный учениѣкъ